

www.haaretz.co.il
 יום שישי י"ג בניסן תשפ"א
 2 במרץ 2021

גלריה פסח

ה אחרי צריכה הילחם להיות "ויזיה"

אחרי שחטפה באופן קבוע נות מיזוגניות, אייג'יסטיות ושמנפוביות, היא החליטה גם לכולם את הפה ופירסמה את התמונה הזו. בראיון נמה מסבירה לה רזנברג למה עובדת תה המגישה המושמצת נר על המסך אלי מעניקה ירות שלאף נה שלה אין

רותם איזק,
 עמ' 14

עד כמה הפרעת קשב וריכוז משפיעה על המיניות?

6

כך הפך איזט פינט את הדרמות הטור לאימפריה עולמית

26

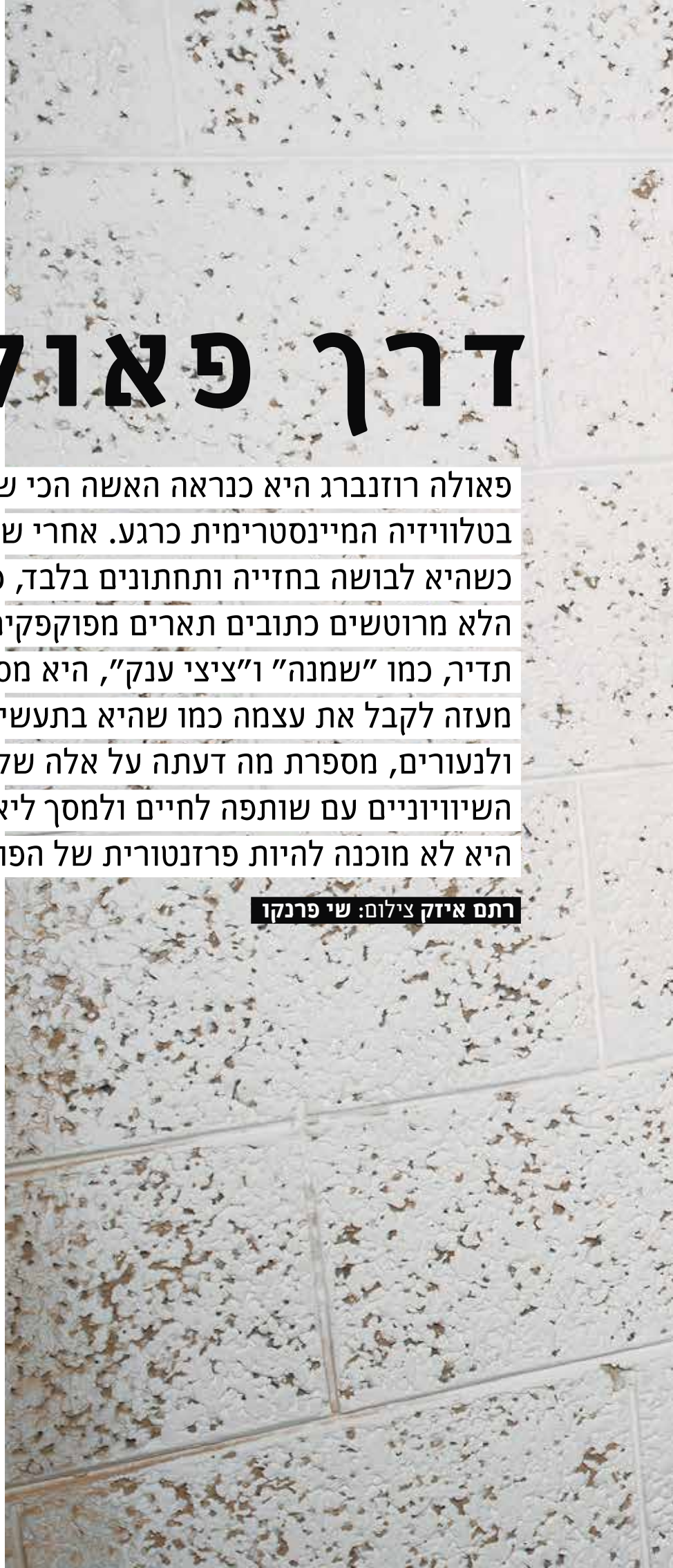

מוסף ספרים

עמ' 64

פאולה רוזנברג.
"מבחינתי להיות
אסופה, תקינית
וממושמת
שווה למות"

שיער: אור סולטני
איפור: גלית ורטהיים
סטיילינג: ליה פדר
בגדים:
ChuchatlV בוטיק
house.of.shine מכנסיים

דרך פאולה

פאולה רוזנברג היא כנראה האשה הכי שנויה במחלוקת בטלוויזיה המיינסטרימית כרגע. אחרי שפירסמה תמונה כשהיא לבושה בחזייה ותחתונים בלבד, כשעל איברי גופה הלא מרוטשים כתובים תארים מפוקפקים המופנים אליה תדיה, כמו "שמנה" ו"ציצי ענק", היא מסבירה איך היא מעזה לקבל את עצמה כמו שהיא בתעשייה שסוגדת לרזון ולנעורים, מספרת מה דעתה על אלה שלועגים ליחסי הכוח השיווייוניים עם שותפה לחיים ולמסך ליאון ומגלה מדוע היא לא מוכנה להיות פרזנטורית של הפוליטיקלי קורקט

רתם איזק צילום: שי פרנקו

ובחיים מתכוננים להכריזו על אשת השנה שלהם. רגע לפני הענקת פסלון זכוכית למורה שתרמה כליה למורה אחרת, פונה ליאון לאשתו. "אני הייתי בוחר אותך", הוא מתוודה. "באמת?" היא מכווצת את אפה. "את אשת השנה שלי כל שנה", הוא מתעקש, "אבל היום את מעניקה פרס למי שהי אחרת. לכבוד יום האשה כל תוכניות קשת בוחרות את אשת השנה, וגם אנחנו בוחרות. את ואני בוחרות. טוב לי להגיד בוחרות". המנחה של צדו מפרגנת לו בהיי פייב מצלצל, בעודה פוסת קת "כל הכבוד מאמי".

בניגוד לקלישאות שנוקרות כיום האשה הביי נלאומי, רגע לפני שמחצית מאוכלוסיית העולם חוזרת למציאות שבה היא שווה קצת פחות, אצל פאולה רוזנברג כל יום הוא יום האשה, ובטל-וויזיה המיינסטרימית, בתוכנית שזוכה בממוצע ל-3.8 אחוזי רייטינג (105 אלפי צופים בממוצע לפרק), זה חתרני - הן על המסך והן מאחוריו. לראיה: מי שלפני שש שנים לוהקה להגיש תוכנית על תקן אשתו הנטורופתית של איש הטל-וויזיה הוותיק, עם רוומה טלוויזיוני רוה, מי דות גוף שאינן מתכתבות עם תרבות הרזון השלטת על המסך ודעות שלא מחכות לאישור כדי להשתחרר לאוויר העולם - הפכה לפרסונה טל-וויזיונית מוערכת, שמככבת על המרקע בתוכנית קבועה שמשודרת חמישה ימים בשבוע (ואף מורעמדת לפרס תוכנית האירוח הטובה ביותר בתח-רות פרסי הטלוויזיה), מתבלת את הפסקת הפי-רסומות בתפקיד עצמה ומרצה תחת כל זום רעי-נן. זאת למרות, ואולי דווקא בשל העובדה שהיא יוצרת כבר שש שנים אדוות של ביקורות, טור-קבקים ורגשות, בהיותה אשה שלא מוכנה לה-תיישר על פי מערכת האמונות, הדעות וההרג-לים של הקהל והתקשורת שתורמת לעיצוב דעי-תו. חוסר הרצון שלה לצמצם את נוכחותה על המסך - הן הפיזית והן המילולית, כשבדינמיקה הזוגית בינה לבין ליאון היא נוטה, רחמנא ליי-צלו, לקחת את רשות הדיבור - משמש כר פור-רה למערכונים ב"ארץ נהדרת", לבדיחות שובני-ניסיונות ולראיונות שבהם היא מואשמת בדור-מיננטיות ובסירוס בן זוגה, שמצדו נאלץ להדוף טענות על גבריות רופסת.

מטח עדין מזה כבר גרם לרבות לפניה לה-תאים את עצמן לציפיות ולכללים, אך לא רוו-נברג, שבסוף חודש פברואר השנה פירסמה בר-שת את תמונת השער שלפניכם - תמונה שבה היא מישירה מבט למצלמה בחזייה ותחתונים, כשעל איברי גופה הלא מרוטשים מרוחות בש-חור מלות תואר שלהן הם זוכים מעצם נוכחו-תם על המסך. על בטנה נכתבה המלה "שמנה"; על הירכיים "ירכיים רכות", על המחשוף "ציצי ענק", על הזרועות "מידלדלות". אשה בת 44 וח-צי במידה 40, מידה ממוצעת מאוד בחיים, פחות באלה הממוסכים, המפולטרים.

"אינספור פעמים הציעו לי לשנות את הגוף שלי מבלי שבכלל שאלתי, זה חלק מפסקול חיי, מפסקול חייה של נשים רבות", היא כתבה בפור-סט ארוך שליווה את התמונה, וסיכמה ב"אני מק-בלת את הגוף שלי ומטפלת בו בכבוד ובאהבה. אני יפה ואני בריאה ואני בשיא הכושר ונמאס לי להתנצל על זה". בעולם שסוגד לנעורים, קב-לה עצמית שכזו היא לא פחות ממרד, והתוצאה היתה עשרות אלפי שיתופים וצונאמי תקשור-תי. "זה הפך לווראלי בצורה קיצונית", היא מור-דה בפני בפגישתנו בדירת הצמד רוזנברג ושתי

בחדר האיפור התוסס של אולפני הרצליה קשה לנחש שהשעה היא רק שמונה וחצי בבוקר. נשים יוצאות ונכנסות ממנו בטי-פופי עקבים מהדהדים, חלקן אחוזות דפים, חל-קן מדברות לתוך אונייה, אחת עם כרית פודרה, אחרת עם שני קולבים שעליהם תלויות שתי חר-לצות מכופתרות לגבר בצבעים כמעט זהים. "הוא לא הגיע עדיין", אומרת האחרונה בקול ומני-חה את החולצות על ספה דהויה. "אנחנו נבחר לו חולצה בהתאם למה שאת לובשת, כי הוא לא פה". המאפרת מניחה את עיפרון העיניים, והכוורת ממתינה למוצא פיה של היושבת על כס האיפור. "כמה מפתיע, ליאון מאחר!" צוח-קת פאולה רוזנברג, חיוכה מסנוור אף יותר מה-מראה המוארט שמולה; "נו, אתן מבינות? ביום האשה כולנו מחכות לגבר!".

שעה לתוך השידור החי של תוכנית הבו-קר "פאולה וליאון" בקשת 12, הצמד על המסך

המשך בעמוד הבא

בנותיהם (שילה, 13.5, וארכל, 12) בהוד השרון. איך התהוותה התמונה הזאת בעצם?
 "אני מצלמת סרט דוקומנטרי לקשת על די- מוי גוף. אמרתי לעצמי שאהיה מאוד מזויפת אם רק אשב מול נשים שמגוללות בפני סיפורים קשים מבלי לאתגר את עצמי. העורך אמה, 'בואי נצלם סצינה שבה את מצטלמת בכייני', אבל הרגשתי שזה לא זה. אמרתי לו שאני חייבת לקחת את זה צעד קדימה. ופתאום עלה לי הרעיון הזה, סימסתי לעורך בשלוש לפנות בוקר שאני הולכת להצטלם עם תחתונים וחזייה ולכתוב דברים על הגוף שלי".

דברים שאומרים לך ועלייך.

"כן, וזו נקודה שעדיין מפעילה אותי. כי לא משנה כמה שנים יעברו, עדיין אני פותחת את הפייסבוק ורואה תגובות של 'פאולה, כמה את שמנה, תסתכלי על שאר מנחות הטלוויזיה'".
 ועדיין, שש שנים בתוך התעשייה הזו ולא ירדת במידת המכנסיים, כמקובל בתחום.
 "בהתחלה התגובות האלה גרמו לי להתבלבל. בל. אמרו לי 'אל תלכי עם גופייה בגלל הזרועות שלך', אז במשך תקופה לא הלכתי עם גופייה. מישהו מהתעשייה אמר לי אז: 'אל תדאגי, את לא צריכה לעשות דיאטה. כשתראי את עצמך על המסך, ותראי שאת ענקית, את תפסיקי לאכול כול מהפחד. ככה כולן מצטמצמות'".
 משהו מזה חילחל פנימה?

"בהתחלה כן. בחודשים הראשונים בתוכנית הקפדתי לצבוע את השיער בלבונד ופחדתי לבטל אימוני כושר. אחרי שלושה-ארבעה חודשים אמרתי, 'פאולה, סטופ. מה זו הטרפת הווי? איפה את בתוך הדבר הזה?' אני מביאה אחלה תכנים לתוכנית שלי, ואם אני חסרת ביטחון בגלל שאני לא במידות של דוגמנית עבר שהפכה למנחת טלוויזיה - זה לא פייר. הבנתי שאני צריכה למצוא צוא רכימ להוכיח שאני יכולה לשחק את המ' שחק גם אם אני לא מידה 34 בג'ינס'".

קשה להגדיר מחדש את החוקים בתעשייה הזו.

"ברור, עד היום סטייליסטיות כותבות לי, 'הנתונים שלך לא פשוטים, אבל אני אדע איך לעבוד איתם'. אני אפילו לא עונה להן ככה ברור לי שזה מדיום ויוואל, אבל אני לא צריכה להפוך לדוגמנית. אני נראית סבבה, אני אסתית, אני לא באה לתוכנית מלוכלכת ובנעלי בית. אני אשחק את המשחק בתנאים שלא גורמים לי לשלם מחיר אישי ככה. אני לא אהיה מהנשים האלה שמהעבודה ממשיכות ישר לפיי-לאטיס, זו לא אני. אני אעשה ספורט בתחילת היום או בסופו, את השעות הכי פוריות שלי אני רוצה לשים על הדברים שהכי מעניינים אותי, לא רוצה לבנון אותן על משקולות.

"הנשים המושלמות האלה באינסטגרם שהן אחרי לידה אבל לא נראות כאילו ילדו? המחיר שהן משלמות הוא מאחורי הקלעים; הוא פחד להשמין כל הזמן, הוא ויתור על דברים אחרים. אני לא אותר על לימודים, גם לא על לשמוע מהבנות שלי איך היה בבית הספר. לכולן יש 24 שעות ביממה, אף אחד לא יכול לעבוד עלינו".
 על פי תיאוריה פמיניסטית, לאשה יש שלוש משמרות: משמרת הבית, משמרת הקריירה ומשמרת תחזוקת וטיפוח הגוף. בטל-וויזיה המשמרת השלישית היא חובה, היא מתחזקת את משמרת הקריירה.
 "ואני עובדת במשמרת של הגוף שלי, אבל

ליאון רוזנברג. תמיד נשארה המשיכה המינית צילום: תומר אפלבוואם

חברתי ואני רוצה שיאהבו אותי ויגידו שאני יפה. יש בי משהו אמביוולנטי שגם רוצה לה' תאים וגם לא. חשכתי גם על הקמפיין שאני עור' שה עם ליאון לחברת יעקובי. חששתי שאולי הם יגידו שזה לא מתאים".

כי אשה עם בטן שאינה שטוחה לא יכולה להשתמש במוצרי הניקוי שלהם?

"חששתי שאולי הם יגידו, 'אוקי, יש לך בטן, אבל למה את חייבת להראות אותה? עם חולצה יחשבו שאת יותר חטובה'".
 אלה מחשבות קשות.

"אבל הן לא באו סתם. שנים אני מקבלת מסרים שאני צריכה להסתיר את עצמי, ואמרתי די. אני קוראת לזה חשיפותרפיה".

הנוכחות הקבועה והפרסונה המשוחררת של רוזנברג על המסך אכן לא מחליקה לכלל האוכלוסייה בגרון, והתגובות כלפיה ברשת חרות שפות שמנופוביה ומיוגניה. חיטוט זריו בטוק' בקים לפוסטים ולראיונות שלה מגלות תגובות שנעות בין "נימוס" ("שימי על עצמך משהו", "לא מחמיא" ו"נראית בהיריון"), ל"המלצות" ("סגרי קצת את הפה ותעשי התעמלות") ולהש' תלחות אלימה ("נעל בית מלאה שומן", "היתה פעם בחורה נאה, כיום עם מעטפת השומן שהיא שוחה בתוכה יש מקום לשיפור"). הגדילה לע' שות טוקבקיסטית שכתבה: "בעוד את הכהויות מתחת לעיניים ניתן לטשטש, כדי להשיל מה' משקל צריך לעבוד, וזה קשה מדי ומבאס, אז מה עושים? מתחילים התירוצים היצירתיים, הפעם התירוץ הגיע מהבית של איזו אנ'דה פרוגר' סיבית ונאורה שיעני מציבה את הנשים במקום מעצים ועוד שלל מילים שנהנים להשתמש בהן ב'2021". עמוד בידור באינסטגרם העלה תמונה של פאולה לסטורי, פלוס אימוגי' מורק, פלוס הכיתוב "פאולה והשקיות מתחת לעיניים מח' כות לכם מחר ב'9 בבוקר".

מקריאת התגובות אפשר להבין למה נשים כל כך חוששות לחשוף גוף שאינו נערי.

"התגובות ברובן לא נשארות איתי. ובין אלו שהתייחסו לתמונה יש שכתבו 'פאולה, את ממש שמנה, אבל קיבלתי גם המון תגובות של נשים שסיפרו לי מה התמונה הו עשתה להן, כמה היא שיחררה אותן. ומצד שני יש גם כל מיני פמיניסטיות שלא קיבלו את זה טוב. מי' שהי כתבה לי שבצעם אני מזויפת, כי הראיתי את הבטן המידלדלת שלי אבל אני מאופרת והשיער שלי מסודר, וגם התלוננה שבצעם אני לא כל כך שמנה. היא הרימה לי להנחתה, כי חלק מהמסר שלי הוא שוואלה, מותר לי לא להרעיב את עצמי כדי שמבנה הגוף שלי ייד' חס למידת הג'ינס של רותם סלע, אבל מותר לי להתאפר מי קבע שזה הכל או כלום? המרד הכי גדול שלי זה שאני אומרת אני קצת פה, וגם קצת פה. תתמודדו".

היו גם שטענו שאת משתמשת בתמונה הזו כדי לקדם את עצמך.
 "ולאן בדיוק מקדמים אשה שמראה את הצ' לוליטיס שלה בירכיים בחברה שבה תרבות הר' זון שולטת? איזה קלף מנצח אני שולפת פה?"
 את גם מראה את הצלוליטי וגם עונה לטו' בקביסטים. זה קלף שלא נמצא בחבילה.

"אני לא יודעת לשתוק, אין לי את הפיציר הזה. הפכנו את הגוף לאויב שאנחנו נלחמים בו כל הזמן. ההשלכות של זה הן לא רק הפרעות

עם הבוטוקס, עם השיער המטופח? ככה לא צריכה להיראות מגישה בטלוויזיה".
אאוקי'.

"אני לא סתומה. אני לא נראית כמו רוב המ' נחות, שרובן דוגמניות בהווה או בעבר. המדיום הטלוויזיוני מאוד חופף את מודל היופי הש' ליט, לא יעזור אבל אם אתה גבר שלא נראה טוב עדיין יש לך מקום על המסך. שלא לדבר על הגיל. יש גיל שאת צריכה להיראות יותר צעירה. יש אייג'ים בתעשייה הזו. אשה אחרי גיל 40 צריכה להילחם כדי להיות בטלוויזיה, בעוד שלגבר יש הרבה יותר שנים. גברים חרו' שי קמטים ועם שיער מאפיר הם מעין וקן הש' כט. איפה את רואה כאלה נשים בטלוויזיה?"

על פי המדיום, נשים לא מאפירות ולא מתקמטות.

"את מבינה? והרי רוב הנשים נראות כמוני, ועל פי מחקרים הן גם במידות גדולות ממני. או אל תסתכלו על התמונה ותגידו 'איזו אמיצה', תגידו 'כמה רגיל זה לראות כזו אשה בת 44 וח' צי'. נטע אלחמיסטר יפה, וגם אני יפה".
 ועדיין התגובה הפופולרית לתמונה היתה "איזו אמיצה".

"כי הצגתי עירום של בת 44 שלא נראה כמו עירום של בת 30. יש דוגמניות בגיל הזה, לא הרבה, אבל הן תמיד ימחזקו את סממני הגיל, ויהיה להן גוף בלי בטן. להגיד לך שההחלטה לפרסם את התמונה היתה קלה? אני יצור

אכילה. מחקרים מראים שנשים עם דימוי גוף נמוך הן בסיכון גבוה יותר למערכת יחסים מתעללת, לדיכאון, לחרדה ולאובדנות. תרבות האינסטגרם והטיקטוק מקצינה את המצב. יש ירידה בגיל של נשים שמנתחות ומזריקות, ובאופן פרדוקסלי ההקצנה הזו נותנת במה ומ"קום לתנועת הנגד".

את בתנועת הנגד?

"אני בתנועה שבעד לנרמל את הגוף. אבל יותר מכך, אני רוצה לעשות בתוך הטירוף הזה משהו למען הבנות שלי. אני יודעת שהן גדלות לעולם עם נראות בלתי אפשרית, זה יעציב אותי אם הן יתעסקו 80-90 אחוז מהזמן במראה שלהן, בסלפיו, בבגדי ים. איך שאמא מדברת את הגוף שלה זה הדבר שהכי משפיע על תפישת הגוף של הבנות שלה. גם אם לא אנגיד להן מלה אבל אעמוד מול המראה ואגיד 'הבטן שלי זוועה, או שאגיד את זה לבעלי או לחברה בטלפון, שנאת הגוף שלי תפגע אליהן. אני רואה בעיניים שלהן שהן קולטות הכל, או אני צריכה להיות נוכחת. אני מודה שאני לוקחת על עצמי מלא אחריות".

חלוקת הכוחות המגדריים

האחריות אינה זרה לפאולה. היא נולדה בלה פלאטה, ארגנטינה, לחנה וחוסה ויסמברג, לוחם מחתרת נגד השלטון הצבאי שנאלץ לה עביר את משפחתו בין דירות מסתור כדי לשרוד. כשהיתה בת שש עלתה לישראל עם הוריה ואחותה ג'סיקה הצעירה ממנה בשנתיים, ולא חר שהות של חודשיים במרכז קליטה בנצרת עילית התמקמה המשפחה בדירת שיכון בחוד השרון. אביה מצא עבודה בחברת סולל בורנה, אמה החלה לבנות עצמה כקוסמטיקאית של נשים שהפרוטה מצויה בכיסו, בניגוד למה שאפאולה ראתה בביתה. "אמא ואני חילקנו בתיבות הדואר פתקונים שעליהם כתבתי 'קוסמטיקאית', להתקשר' עם מספר הטלפון של השכנה, כי לנו לא היה טלפון, היא משחזרת. "התחיי לו להיות לה מטופלות עשירות מגני" עם רמות השבים, והחוויה שהכי זכורה לי היא שאני חרזרת מבית הספר ואמא סוגרת חצי וילון בסלון בתוך דירת השניים וחצי חדרים שלנו, כשאחותי ואני צופות ב'רכבת ההפתעות' על מיוט כדי לא להפריע למטופלות. היו לנו כיסאות ים מתקפלים כריהוט בסלון, ישנת על מיטת סוכנות, אבל מעולם לא הרגשתי מסכנה או קורבן. "אני חושבת שבכל משפחה שיש בה שינוי גדול או משבר, הילדים הבכורים לוקחים את תפקיד הילדים ההוריים. אצלנו היה היפוך תפקידים במשפחה עם העלייה לארץ מעצם הערבדה שאני למדתי עברית מהר יותר משאר בני המשפחה. בכיתה א', למשל, היתה לנו משימה ללכת הביתה ולבדוק מלים שמתחילות באות אלף או בית, והייתי פותחת את המילון הספרדי-עברי שהיה לנו בבית כדי לחפש מלים כי לא יכולתי להיעזר בהורים. או הייתי כותבת 'איו' דרכת, מלים כאלה. הילדים אמרו לי, 'יש לך מלים שונות, עניתי: 'אלה מלים שההורים שלי

אומרים בבית'. מהר מאוד הבנתי שאני זו שצריכה לדאוג לעצמי, כי ההורים שלי היו חסרי אוניס".

כעסת על זה?

"היו שנים שכעסתי, שהייתי במאבק עם המ"קום הזה. אבל היום, אחרי טיפול פסיכולוגי, אני יכולה להבין את המורכבות". לפני כעשור התגרשו הוריה, היא ממשיכה ומספרת, מה שגרם לה להבין "שאת אף פעם לא יכולה לדעת מה יקרה ותמיד צריכה להיות בזכות עצמך, לא להיות תלויה באף גבר אף פעם".

אך נראה שהתובנה הזו נשורה בתודעתה הרבה לפני המשבר המשפחתי ההוא. מבט חטוף בקורות חייה מעיד שעוד לפני שהחלה לחצוב את דרכה הטלוויזיונית, פאולה עמלה על הנחת היסודות למפעלה הפרטי, שאינו תלוי בדבר מלבד היא עצמה. עם שחרורה מהצבא נרשמה

נטע אלחמיסטר. "היא יפה, וגם אני יפה" צילום: נאור אפל

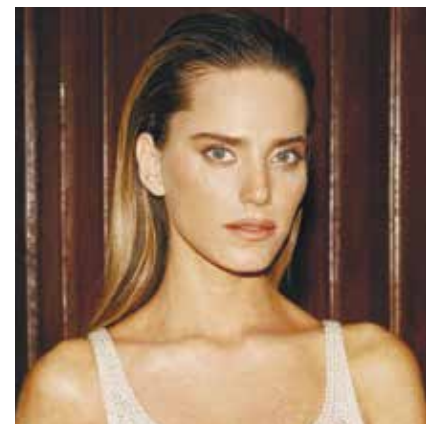
ללימודי משפטים באוניברסיטת תל אביב, במ"קביל למדה גם תואר ראשון בתקשורת, ואת חמש השנים שלאחר מכן העבירה תחת נורות הפלואורסצנט של משרד עורכי הדין היוקרתי המבורגר עברון ושות'. תוך כדי היא גם התחנה עם איש מחשבים "מסודר ומכופתר שמצחצח לעצמו את הנעליים", וכך, בגיל 24, היא מצאה את עצמה חיה את החלום הבורגני השכיח, בעוד הבטן משרדת רעב מסוג אחר. "הייתי שבויה בסדרות אמריקאיות", היא

מדה. "חשבתי שאם יהיו לי משרה טובה, בעל וחליפות טובות בארון אהיה מאושרת, כי ככה כולן מאושרות ב'אלי מקביל'. ועדיין, למרות שסימנתי וי על כל הסעיפים, לא הרגשתי ככה. כל הזמן כאב לי משהו, כל הזמן הייתי עייפה. ישבתי עם בעלי בחופשה בפאלמה דה מיורקה בחוף מהמם, סביבנו מלא נשים יפות טופלס ומלא דרינקים ולא היה לי כסף. לא התפקעתי מצחוק, לא נסחפתי לשיחות של שעות, לא שכבנו עירומים במיטה בבית המלון המפואר ועשינו כסף".

ומה הבנת?

"בזמנו זה גרם לי לחשוב שאני ילדה מפונקת, פנטזיונרית. אז כשחזרנו מהחופשה הלכתי לטפל במיגרנות ובעייפות שלי, התחלתי לקנות לחם כוסמין כשזה עוד היה גורם לאנשים להסתובב עלייך, ודרך זה הבנתי פתאום שהפורמט הזה של 'מה כולם עושים ומה כולם אוכלים' לא בטוח נכון לי. היה לי נורא קשה להגיד את זה בקול, כי גדלתי בבית שבו אמא שלי על כל דבר שאלה: 'אבל תגיד, זה נורמטיבי?' רציתי להיות נורמטיבית, אבל היה לי רע פיזית ונפשית. אחרי ששעשיתי שינוי תזונתי פתאום היה לי אומץ להגיד שיכול להיות שהקשר נגמר, שאני לא רוצה להתפשר יותר על הפנטזיה של להתגלגל מצחוק עם מישהו עירומה במיטה".

"לקחתי חופשה של חודשיים ונסעתי לבד לסבתא שלי בארגנטינה עם דיסקים, ספרים וכל הסרטים של אלמודובה שם קראתי את

רותם סלע. לא רק מידת הג'ינס שלה צילום: דודי חסון

'אשה בת שלושים' של אונורה דה בלוק, שמ"ספר על אשה בחברה הגבוהה של פריז במאה ה-19 שכלואה בתוך נישואי נוחות. הנחתי את הספר, אמרתי בקול רם 'אני רוצה להיות חור' פשייה' ובכיתי ברמות. חמישה חודשים אחרי הרגע הזה עובתי רשמית את הבית ועברתי לדי"רת חדר בתל אביב".

ודווקא כשלא התכוונה, יצאה לה סדרה אמריקאית. ארבעה חודשים לתוך הרווקות היא הכירה את ליאון רוונברג, איש טלוויזיה מוכר ומאוד רווק. "סיפרו לי שהוא רווק הולל וזה התאים לי, רציתי לטעום מחיי ההוללות והוא היה אמור להיות חלק מההרפתקה, אבל היה לנו חיבור רגשי עמוק מהרגע הראשון, וזה נגמר בחתונה בקפריסין", היא משחזרת. "באותה תקופה עוד הייתי עורכת דין, וליאון, בן אדם שחי רק את מה שהוא מחובר אליי, שאל אותי: 'למה את לא עוובת?' אמרתי לעצמי, 'פירקת בית, קטן עלייך לפרק קריירה', ועובתי את התחום לטובת לימודי תזונה טבעית וצמחי מרפא במכללת רידמן".

חתיכת טוויסט בעלילה.

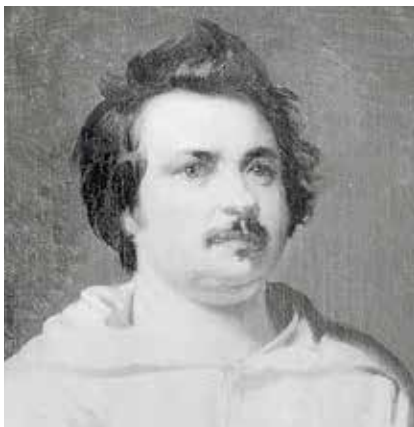
"זה היה שינוי מאוד גדול בחיים כי הוא לא היה רק מקצועי אלא גם תודעתי, יציאה ממקום יציב עם יוקרה ומשכורת טובה לתחום לא מבו"סס, לא נחשב ובלי הבטחה כלכלית. היה לי ברור שאני יוצאת לארץ פרא".

שנה אחרי החתונה נולדה בתם הבכורה שי"לה ושנתיים לאחר מכן נולדה גם ארבל. רוונברג מצאה את עצמה בארץ פראית לא פחות: ארץ האימהות והקריירה. היא עבדה במחלקה לרפואה משלימה בבית החולים איכילוב, הרצתה במכללת רידמן, פתחה קליניקה פרטית והחלה להגיש פינות אוכל בריא בתוכניות בוקר, לאחר שקליינט בשם אברי גלעד הרים את הכפפה הטלוויזיונית והזמין אותה להתחרה בתוכניתו פרשת. ראתה הוכינית המתחרה כי טוב והחליטה לשבץ אותה לצד הטאלנט ובן הזוג בתוכנית משלהם.

אך בעוד התוכנית "פאולה וליאון" קורמת עור וגידים, המותג הזוגי החל להיסדק. "היה מש"בר גדול", היא חושפת. "הרגלתי את ליאון לזה שאני אמא טוטאלית, וכשהקריירה שלי התחילה לנסוק היינו צריכים לחלק מחדש את

דורין אטיאס. מיהי הדרקונה צילום: טלי שני

אנורה דה בלוזאק. קריאה פוקחת עיניים צילום: Louis Boulanger / Roger-Viollet via AFP

אבל אלה נביחות שמטרתן להשליט על שניכם טרוח, להגיד לך "יעי את מקומך".

"לאנשים יש קיבעונות לגבי זה שגבר אמור להיות מוביל ואשה אמורה להיות שתוקה ויפה. אנחנו שוכחים שאנחנו נמצאים בתקופה נורא דרמטית. הגברים שנמצאים היום בעמדות מפ־תח בטלוויזיה התחילו את דרכם התקשורתית בטלוויזיה מאוד שובניסטית שמגבילה נשים, ועכשיו אנחנו אומרות להם מי טו, פמיניזם וכוואו תשתנו לגמרי. אני לגמרי יכולה להבין שזה קשה להחליף דיסקט בראש. רפי רשף, בזה שהוא אמר לי הרבה פעמים שאני דומיננטית, סיפר לי את צורת המחשבה שלו, אבל הוא גם הקשיב למה שיש לי לומר בתמורה. אני מאמינה שיש אנשים רוצים לחשוב אחרת."

ואולי זו בדיוק הסיבה שרוונברג היא גם שנויה במחלוקת. בישראל 2021 נראה שכולם חושקים בתפקיד המאמי הלאומית. זה נעים, זה בטוח, זה מפרנס היטב, זה סולל את הדרך לפ־ריים טיים. ההתחזקות של סלבריטאים רבים מוסיפה להם זיטונים במשחק הפופולריות העי־כשווית, בעוד נקיטת עמדה פוליטית היא סדין אדום בפרצופו של הציבור. במובן הזה, פאולה מציינת מחוץ לקווים ולא מוכנה להיות פרו־נטורית של הפוליטיקלי קורקט. "בתור מנחה בערוץ מסחרי ברור לי מה הקודים, ברור שאם רק אדבר על אימהות וכמה אני מחבקת ואוהבת את כולם אז זה לא יציף נגדי התנגדות, אבל אני חושבת שאסור שאנשי תקשורת יפחדו לה־גייד דעה שאינה הקונבנציה בהתגלמותה. לורוק

לעצמן ולסכיבה בנושא הזה. כמו כוכבת אחת שלפני כמה זמן פירסמה פוסט על זה שבע־לה נסע לעבוד ושהיא צריכה להסתדר לכד עם שלושה ילדים 'אבל על כושר אני לא מוותרת'. מה שהיא שכחה מחוץ לפריים זה את האופר שלה, את המנקה שלה ואת המבשלת שלה. וב־רגע שליאון הבין שחשוב לי להתפתח ולעשות דברים, ושוה לא על חשבוננו, הוא הפך לאחד מהתומכים הכי גדולים שלי."

הערות מצחינות ממיזוגניה

רוונברג, כאמור, לא מאמינה בריטוש המ־ציאות, לא כשמדובר בבטן ולא כשמדובר בק־רביים. הכל על השולחן; חשוף, גם אם לא מושלם, גם אם מדמם. בהפסקת הפרסומות היא ובן זוגה מוכרים חומרי ניקוי, אך בחיים עצמם אין לה עניין להסתיר כביסה מלוכל־כת, גם אם המצלמה במקרה מעבירה את הריב בשידור חי. התוצאה היא תוכנית בוקר שבה לומדים לא רק להכין סלט בורגול עם חמור־ציות, אלא גם שיעור במגדר למתקדמות. אשה שמשקלה הסגולי שווה ערך לזה של הגבר שמנחה לצדה, על המסך ומחוצה לו, שלא מ־כנה להצטמצם בשום פרמטר כדי להיות ראויה להקריא מהטלפרומפטר. בסקנדינביה יחסי כוח שכאלה כנראה לא היו מכים גלים, אך בי־

ישראל 2021 מדובר עדיין בחבית נפץ. כך, למשל, בראיון בתוכנית עם מבקרת האופנה דורין אטיאס פוסק ליאון: "יש פה דר־קונה, וגם בעלה של הדרקונה יושב פה". "מה?" שואלת פאולה, שמגלה בשידור חי שהטייטל שנוקע הרגע לאוויר לא הופנה למי שידועה בחלוקת דרקונים בתוכנית "ערב טוב עם גיא פינס". "אני איש הדרקונה" מחדד ליאון. "אה, אני הדרקונה?" היא מופתעת, ובוחרת להפנות את האש לקמפיין של רשת המשביר לצרכן (שאטיאס משמשת כפרונטורית שלה), שער־רר סערה כשביום האשה הצמידה לפריטים בח־נויות כמו מערוכים, סכינים ומייקאפ תוויות שמוזכרות את ייעודם המקורי, שלא קשור בא־לימות נגד נשים. הדימוי הזה של אשה שהיא אש ותמרות עשן, דרקונה שמצייתה את המב־קרים, לא זר לה. להיפך, הוא שזור בקריירה הטלוויזיונית שלה, במיוחד בהקשר הדינמיקה עם ליאון. בתוכנית הסאטירה "מה נסגר" הרבו לשלב קטעים מתוכנית הבוקר, כשהזוג מכונה "כוהנת הבריאות ונער המזבח שלה", "המא־סטר סלייסר והסלט הקצוץ שיוצא ממנו", "צלוחית האוכמניות והפטל והתאלנדי שק־טף אותם". שש שנים לתוך התוכנית, פאולה כבר יודעת שהתארים "דרקונה" ו"כוהנת" מזי־נים זה את זה.

שני הראיונות האחרונים של בני הזוג בת־קשורת מדגימים היטב כיצד כל זה מתקבל: בעוד שפאולה נדרשה להסביר בתוכנית "איני־טימי עם רפי רשף" את התכונה הזו, המזורה, הקרויה "דומיננטיות", ליאון נסקל מילולית בתוכנית של אופירה וברקוביץ' על ידי צמד המנחים ואורחיהם. שניהם, כך נראה, התרגלו לראיונות מהסוג הזה; לשאלות "קלילות" והע־רות "מצחיקות" שמצחינות ממיזוגניה. "ליאון ואני עברנו כל מיני גלגולים עם הדבר הזה", היא אומרת. "בהתחלה זה חילחל לריבים של־נו, הוא היה אומר, 'הנה, אפילו הם אמרו שאת ככה וככה'. אבל כשאת מרגישה שבעה וניזונה בתוך המקום שלך, את פחות מתייחסת לאלה שנוכחים מבחוץ".

קליטה פלוקהארט ב"אלי מקביל". שבועה בסדרות אמריקאיות צילום: Fox

בתקשורת, ושהקריירה שלי בנסיקה, ושמבחי־נה כלכלית התחלתי להכניס הביתה משכורת גבוהה משלו. חינוכו גברים שלהיות זכר אל־פא זה להיות המפרנס, ואנחנו חונכנו להתכווץ כדי לתת לגבר שלנו להרגיש יותר טוב, במקום להגיד לו 'אני מתרחבת, בוא תתרחב גם אתה'. אמרתי לליאון שהוא חייב טיפול. אני הלכתי פעמיים כשבוע לטיפול, ופעם בשבוע היה לנו טיפול זוגי. ובין לבין מלא מריבות, מלא ביקור־רת, מלא האשמות".

כמה הוא האשים אותך?

"כזה שבגלל שאני הולכת בערב להרצאות אני לא מספיקה לשטוף את הכלים בכיור".

ברור שיש פה סבטקסט.

"הסבטקסט הוא שאני יותר מדי מחוץ לבית, ושוה על חשבון הבית. את יודעת מתי הכל התחיל להסתדר? כשהרשיתי לעצמי לה־שתחרר מהנרטיב הזה שאנחנו מספרות לעצמ־נו שאנחנו חייבות להיות גם וגם וגם. שאם אני אשת קריירה שום דבר לא יפגע מזה, אעביר הרצאה בערב אבל למחרת אביא לגן את עו־גת יום ההולדת הכי מושקעת. זה בולשיט, את לא יכולה לעשות הכל. נשים רבות משקרות

המשך מהעמוד הקודם

הכוחות המגדריים בבית והיה מאבק. התחלתי לעבוד כווליום גבוה וכל הזמן התנצלתי וניסיתי לטשטש את זה. ליאון היה אומר, 'פאולה עובדת יותר ממני, והייתי אומרת, 'מה פתאום'. הפכתי להיות אמא שלי שאומרת 'הגבר הוא הגבר ואני האשה' ומתנצלת על כל דבר שהיא רוצה לעשות בשביל עצמה ולא בשביל הבנות, הבעל, הבית. ואז נמאס לי להתנצל, והתחיל משבר אמיתי, שהגיע לשיאו בשנה השנייה של התוכנית. בג־לל שאנחנו לא עצלנים ומאוד אוהבים אחד את השנייה ותמיד נשארה המשיכה המינית, ירקנו דם בשביל לא לוותר על זה. היינו שלוש שנים בטיפול זוגי אינטנסיבי. שנינו עבדנו על עצמנו, והבנתי שאני מוכנה לתת פייט לרגשות האש־מה שיש לי על זה שאני רוצה להיות עוד דברים חרץ מרעיה ואמא".

העובדה שהתחלת לצמוח במשבצת הט־לוויזיונית שהיתה רק שלו היתה חלק מהעניין?

"אני חושבת שבמשך הרבה זמן ליאון הר־גיש שהתפקידים התערבבו. שפתאום אני

מימין: סיון רהב מאיר, תמר איש שלום, אילנה דיין. מי לאקטואליה ומי למתכונים צילומים: תומר אפלבאום, דודו בכר, טלי מאיר

סיסמאות שניגמו לכולם להגיד איוו מהממת זה הכי קל. אבל אני לא שם, יותר חשוב לי שיערי- כו אותי על זה שאני דבקה באמת שלי ולא מזוגת כל יום לפי הדעה הפופולרית של הרגע".
לא נמאס לך שהנוכחות שלך על המסך מאתגרת את השיח בכל כך הרבה מובנים?
"אני חושבת שאנחנו פועלים הכי בהתלה- בות וחיבור במקומות שבהם אנחנו הכי רעבים. אני עדיין מרגישה שלא מקבלים אותי עד הסוף כמו שאני, או אני רעבה להוכיח את זה. יש לזה גם צד שלילי, אני בן אדם נורא אובססיבי".

נובעת מכך שאני בעדי. אני רוצה לשמור עלי, ואני רוצה להרגיש שיש לי מקום".

יהיה לך מקום בטלוויזיה גם בגיל 50?
"אין לי מושג. אבל אם מחר חלילה לא ירצו אותי, יש לי עוד עיסוקים שאני מטפחת כל השנים לצד הטלוויזיה. ההרצאות, הקליניקה שאני יכולה למלא במטופלים אם כל הדבר הזה ייגמר".

נשמע שחשבת על זה.
"ברור. למרות שאני חיה אורח חיים מגניב אני אדם עם חרדות כלכליות. הן לא רציניות, אבל בואי נגיד שלפני השינה אני אומרת לעצמי, 'פאולה, את תמיד יכולה לחזור למלצר בדי- קסי' ומחשבת את הטיפים".

כמה יוצא לך?
"אני יכולה לצאת עם 400 שקלים למשמרת. עשיתי בוכטות, הייתי מלצרית מעולה".

ההפכנית כמו כוס תה?

גם בשיח הפנים תעשייתי רונברג נתפשת כזו נדיה, ציפור משונה. "פאולה היא תופעה שלא ממש היתה בישראל בשנים האחרונות, כי זה נראה כאילו היא לא מסתכלת על הדיי- טיים כמקפצה למשבצות אטרקטיביות יותר, אלא כמקום לגיטימי", אומר גורם בכיר בתעשיית הטלוויזיה. "לכן אין לה בעיה לקיים את כל כללי הטקס, מאייטמים שפעם היו החמצן של 'מה נסגר' ועדיין מככבים בארץ נהדרת' ועד תוכן שיווקי, שבלעדיו לקשת לא היה אכפת אפילו מפאולה רונברג. מהעמדה הזו, שלא מתנשאת על הז'אנר ואפילו מזדהה איתו ברמה כמעט אסי עורית, אפשר לעשות דברים שיעצבו אותנו מחדש - וזה לגמרי לזכותה של פאולה. לכן הערכים שלה, ובתוכם עיצוב הווגיות עם ליאון, נראים פתאום כמו התפתחות חריגה, בטח לאוון ולעין הישראלית השמרנית, ע"ע התקרית של לאון ביאופירה וברקוביץ. ככה הופכים ממישהי שעוסקת בנטורופתיה ומזון בריא לפרסונה שלא צריך באמת להבין במה היא מומחית. היא כבר פאולה רונברג".

"מי שהתחילה בתור האשה המצחיקולה של ליאון שמדברת על ענייני בריאות שני שמעים אלטרנטיביים וכביכול לא חשובים, הפכה להיות הסיבה שהודות לה אנשים צופים בתוכנית", מחזק עמית סלונים, מבקר התרבות של וואלה!; "היא פצצת כריזמה, מישהי שגם שוחה בתחומים שהיא מדברת עליהם וגם נותנת דוגמה ליחסי כוח שיויוניים בווגיות, גם הטלוויזיונית".

כמה נשים כאלה יש בטלוויזיה?
"יותר ממה שאנחנו חושבים, הן פשוט לא מקבלות במה כמו פאולה".
"יש משהו הפוך על הפוך בחתרנות של

נורא אסופה ולא יכולה להיות פשוט אני. הייתי במקום האסוף הזה כעורכת דין, הייתי על המסלול המיינסטרימי הזה של כסף, יוקרה וכבוד, אבל זה חנק אותי. אני לא מוכנה ללכת למקומות שנחשבים יוקרתיים אם הם לא משרתים את התחושה שלי למשמעות. זה באמת הישר- דותי מבחינתך, וזה גם ברמה הרגשית".

תסבירי.
"מבחינתי להיות אסופה, תקנית וממושמת שווה למות. אם לא אוכל להתל- בש איך שאני באמת רוצה ולומר את מה שאני באמת חושבת, אז מה עשיתי? לתת למישהו אחר לקבוע לי איך אני צריכה להתנהג זה להרגיש שגונבים לי את הדבר הכי יקר לי. תגידו שאני שמנה, תגידו שיש לי זרועות מי- דלדלות, תגידו שאני שתלטנית ודומיננטית, זה לא משנה לי כי אמרתי את מה שאני רוצה להגיד. אם תגידו עלי שאני משעממת או טיפשה יש סיכוי שאתמוטט לכמה ימים, כי הסקרנות והידע הם האצרות הכי עמוקים שלי".

יש שיגידו שכיום את האשה הכי חתרנית במיינסטרים הטלוויזיוני.

"שמע, אני לא מופיעה באולפן עם נום או תספורת פאנק. אם אשה עם שיער שטני, ציי- נה גדול ומידה 40 היא חתרנית, זה מעיד עליי- נו כחברה יותר משזו מעיד עליי. אולי החתרנות

ליד דברים לא מספיק רציניים. ואני אומרת לך שאני יכולה לנהל דיון פוליטי או משפטי לא פחות טוב מהרבה אנשי אקטואליה. אבל תוכ- נית אקטואליה לא ייתנו לפאולה, כי לא יכול להיות שפאולה גם מכינה מתכונים וגם מבי- נה אקטואליה".

אבל אולי ייתנו אותה לליאון.
"לליאון כן, כי גבר יכול גם להבין בכלכלה וגם לזרום עם מתכונים של אשתו. ברור שכל- פי גברים מגלים יותר סלחנות. נשים היום כן מקבלות את רצועות האקטואליה, אבל אנחנו עדיין לא במקום שמי שיוודע לראיין נשים אחרי לידה ינחה גם את רצועת האקטואליה. וזה למי- רות שהמדיה השתנתה לגמרי, וכתבה שתהיה בחדשות יכולה להיות גם אצלנו".

בהיותך אשה משכילה ומוצלחת, את לא מרגישה שמשבצת הבוקר מתחילה לס- גור עלייך? שאת רוצה לכבוש יעדים אחרים בטלוויזיה?

"בתוכנית יש לי חופש יצירתי שלא קיים בפ- ריים טיים. אני מביאה לתוכה את מה שמעניין אותי ואת מה שמציק לי. היא אף פעם לא תש- עמם אותי. לא הייתי רוצה להגיש אקטואליה, אבל הייתי שמחה להגיש תוכנית לייט נייט שבה נוכל להגיד את המלים שהעורכת צועקת לי באוזן שאסור להגיד כי אנחנו בבוקר. פחות מע- ניין אותי להיות ברצועה שבה אני צריכה להיות

כמה נשים כמוך יש היום בטלוויזיה הישראלית?

"יש נשים חזקות ומדהימות בטלוויזיה. פשוט בגלל שאנחנו עדיין חברה נורא קונה וונציונלית, אומרים שאשה חזקה היא אשה שעושה חדשות הארד קור, תחקירים. היא צרי- כה ללבוש חליפה. אני מעריצה את האדמה שאילנה דיין דורכת עליה, ומאוד אוהבת את יוניתי, את תמר איש שלום, את סיון רהב מאיר".

ואכן הן במשבצת טלוויזיונית אחרת.
"אני חושבת שקשה להבין שאני יכולה גם להכין מתכון לסלט קייל ופטטריות מוקפצות וגם לנהל דיון על העובדה שכשנשים מגיעות היום לבית חולים לאחר פגיעה מינית אין מערכת שתקלוט אותן, ולנהל ויכוח עם מישהו שאומר שהגישו הצעת חוק והיא לא עברה, כי אני עור- כת דין ויודעת לדבר על ההליך המשפטי. לעור- לם קשה עם גם וגם, תמיד רוצים או-או".

או נשים הן או בסלטים או באקטואליה?
"אני חושבת שגם אצל גברים עושים את ההפרדה הזאת. אני לא חושבת שייקחו שף וישאלו אותו על אקטואליה, אבל אני גם חר- שבת שגברים לא יעזו לעמוד ליד עמדת הכנת מתכון אם הם מחשיבים את עצמם אנשים רצי- ניים. בגלל זה אני מעריצה את ליאון. אני מכי- רה המון אנשי טלוויזיה שלוקחים את עצמם נו- רה ברצינות והם כל הזמן חרדים שיראו אותם

כשהקוקוס נפל לי על הראש

זה נכון שכולנו צריכים הפוגה מדי פעם, אבל הפוגה ממה בעצם? כשחופשה הופכת לסטרס אחד גדול

עובדים. אבל הוא לקוח בעייתך, אפילו נכלולך, משום שהוא כמעט לא מושפע מהחוויה עצמה אלא משינויים, שיאים וסופים. כך שלמך של, חופשה מונוטונית של שבועיים שסיפקה לכם בזמן אמת חוויה נעימה מאוד, אבל לא היו בה שינויים דרמטיים ממצב למצב, לא היו בה שיאים והסוף שלה לא מיוחד - עלולה להפוך בויכרוך לשלוש שניות (וזה הזמן שבו מעריכים "יחידת ויכרוך") אפורות מאוד.

● כהנמן חושב שאנחנו צריכים להתחיל לעבוד יותר בשביל האני החווה ופחות בשביל האני הזוכה. משך החוויה אמנם לא משמש אותנו בעתיד - יספר לנו על החוויה שעברנו הנך כל מהסעיף הקודם - אבל הוא אמיתי ולא מכווץ בזמן ליחידות של שלוש שניות. אגב, החוויה שלפי מחקרים מסבה לאנשים הכי הרבה אושר היא לשהות בחברתם של אנשים אהובים.

● מזה היה לי בכמויות השנה, כלי שיצאתי לחופשה אחת אפילו. ☐

● לחופשות שחוזרות על עצמן יש עוד יתרון עצום מבחינתי: הרבה פחות ארגון והפקה. תצביעו פה מי שלפני הקורונה, ותודה לה באמת, טרחה שעות על אפליקציות של טיסות, מלונות, המלצות, שיריונים, ביטולים, תוכניות. הצילו. כמה עבודה החופשה הזאת יכולה להיות!

● לאיש שתרים לדעתי הכי הרבה להבנת ההתנהגות האנושית בחמישים השנים האחרונות, דניאל כהנמן, יש גם אישו עם חופשות. 20 הדקות שלו בטד על הנישא הזה הן יהלומי אבחה שאין צלולים מהם. כהנמן מראה שם איך חופשה של שלושה שבועות באנטארקטיקה שימשה את הויכרוך שלו בהמשך בסך הכל לשעה וחצי, וגם זה מפני שאהב לחזור ולהסתכל בתמונות שבאיפון. הוא טוען שאנחנו עושים חופשות בשביל מה שהוא מכנה "האני הזוכר" שלנו ולא "האני החווה". האני הזוכר הוא זה שמתעד, מספר סיפורים, ובסופו של דבר הוא הלקוח של כל החוויות שאנחנו

בפרוס עלינו חג החירות, או כמו שאנחנו ההורים נוטים לראות אותו: מה פתאום שלוש שבועות חופש עכשיו?! רק היה פורים, ועם סיכוי סביר שהעול הלא-קטן המכונה חופשה משפחתית חוזר תיכף לחיינו, הנה קיצור מדי עי החופשה, אפילו קצירצור, עשרת הדיברות הלא-מספיק-מדוברים של אחד הדברים הכי נחשקים והכי נחוצים לכני ובנות האדם.

● נתחיל מאבחה בין חופש לחופשה. חופש הוא זכות בסיסית של האדם, שהפכה מעיקרון פילוסופי למושג מעוגן ואפילו ספור בחוק ככל שמושג העבודה הפך להיות ליבת החיים המורדרניים. חופשה היא תצורה של חופש. לחורפש יש פנים רבות, שנגזרות ממצבו של היחיד. לחופשה גם, אבל תחת אין ספור מניפולציות מסחריות ועניינים מעמדיים, שהגדירו בעברנו מושג קולקטיבי של חופשה נחשקת.

● הייתי במקום הזה שנראה כמו האימוגי של חופש: ים טורקיז ודקל קורקוס מתנשא מעליו, נטוע על קו של חוף זהב. כל מבט - אינסטגרם! חוגגים לכאורה את הטבע במלוא הדרו, אבל בפועל הדרך לשם כרוכה בזיהום אוויר פנומנלי ובהכפפה של אוכלוסיית איים שלמה לתרבות החופשה הגלובלית הז'אנרית (מלדיביים, סיישל, קנאריים... בואו, התרבות המקומית כל כך מוכמנת בג'ויית החופש שמכרו לנו, שאנחנו אפילו לא בטוחים באיזו שפה האנשים שם מדברים).

● חופשה כרוכה בסטרס. בשביל הרבה אנשים השינוי בשגרה לא מבטיח שום הנאה אלא להיפך. הצורך בהפוגה נחוץ מאוד, אבל השאלה היא: הפוגה ממה? אני עסוקה מאוד בשאלה הזאת לפני שאני אורות מזודה, מנסה לזהות עם מחוגה דימינית: 180 מעלות ממה? ואיפה יש את זה? בנסיעה היחידה שלי לתאילנד הייתי בחודשי הפריילנסיות הראשונים שלי אחרי עשרים שנה של עבודה צפורה מאוד. יצאתי לחופשה מתוך חופשה שכבר הייתי בה. היה סיוט.

● בין היתר משום שלא כל סיטואציה בחיים מתאימה למקום שבו הדבר הכי נכון לעשות זה לרבוץ שעות בלי תנועה עם ספר ואוניות. למי הסיטואציה של אמה לשלושה ילדים קטנים בתאילנד. הדיסוננס בין הפוטנציאל השליו למימוש העצבני היה מחולל של חרדות וריבים ווגיים איומים, עם מי שדווקא פחות הטריד אותו שהפעוט בן השנתיים לא מצא מה לאכול כבר שלושה ימים.

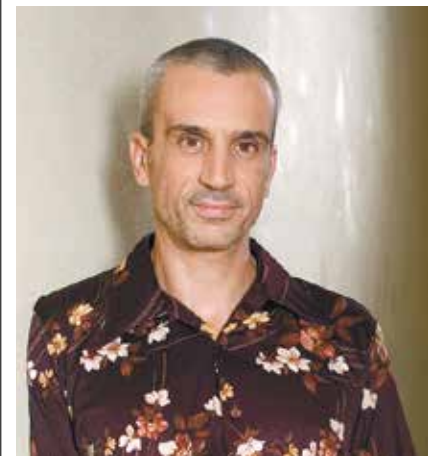
● מאז התחלתי לנסוע עם הילדים דווקא לחורפשות פעלתניות. אם ממילא צריך לקום מוקדם, להוציא אנרגיה, לספק סקרנות וסדר יום, אז חוף לא ועיר גדולה דווקא כן.

● עוד נושא שמפגל את משפחתנו הוא השאלה האם לשחזר חופשות מוצלחות או לנסות בכל פעם דברים חדשים. אצלי החופשה מתקשרת לפנטזיה שאני יכולה לדגום ולו לרגע חיים של אחרים. או כשאני חוזרת שוב למקום מוכר, אני משלה את עצמי בהנאה שאני יורדת ל"בית קפה (המאומץ) שלי", או ל"מקום הזה שבו אני חנו אוהבים את הקרפ".

פאולה", אומרת עדי גרתינער, מנהלת הדוק והאקטואליה של קשת. "החתרנות שלה היא באותנטיות, היא נובעת מהעובדה שבאמת לא אכפת לה מה אומרים. היא תביע את דעתה בכל עניין גם אם היא לא משקפת את דעת הרוב, תתעסק בנושאים שבאמת מעניינים אותה כמו דימוי גוף ומעמד האשה גם כשהם לא בראש סדר היום, והיא גם תלכש חולצה שבא לה כי היא יפה בעיניה".

אך יש גם מי שטוען שרוונברג נופלת בסופו של דבר לשטאנץ הטלוויזיוני המוכר, הסקסיסטי: "האם היא באמת מאתגרת את הסדר הקיים? זה עדיין בספק גדול", טוען בכיר בתקשורת. "קודם כל, כי התוכנית עצמה היא עדיין תוכנית בוקר בטלוויזיה מסחרית. ברובד עמוק יותר, מה כל זה שווה אם רואים אותה בפרסומת סקסיסטית של רמי לוי? גם הפרסומת שבה ליאון מסתלבט על הדומיננטיות הלא קיימת שלו מול פאולה ממסחרת דימוי ווגי כשביל למכור מוצרי ניקוי עולם הפרסום, וזה תמיד היה כוח, הוא רנטגן לחשיפת הפער בין יומרנות למעשה. ומהבחינה הזאת, פאולה מהפכנית כמו כוס תה".

בין שהיא כוס התה שלכם ובין שלא, אין ספק שכוכבה של רוונברג בנסיקה, ושעשייתה חורגת מגבולות הז'אנר המנומנם. כשנשים בישראל עדיין מתעוררות למציאות שבה הן חשופות לא לימות, לאפליה ולמשטור הגוף, כשמגיפת הקורונה החזירה רבות מהן הביתה והעמיקה את פערי השכר, ועם ראש ממשלה שטרם גיבש דעה על מהפכת מי טו ורואה בנשים "בעלות חיים", נוכחותה הזקופה והבלתי מתנצלת היא קמצוץ של תקווה לצד הקפה של הבוקר. ☐

אברי גלעד. הרים את הכפפה צילום: אייל טואב

עדי גרתינער. הפוך על הפוך צילום: רונן אקרמן